

இனிமையான குழந்தைகளே - சங்கதோஷம் (தீய நட்பு) சந்தேக புத்தியுடையவர்களாக்குகிறது ஆகையினால் சங்கதோஷத்தில் மாட்டிக் கொண்டு ஒருபோதும் படிப்பை விடக்கூடாது, நல்ல சகவாசம் உயர்த்தும், கெட்ட சகவாசம் அழித்துவிடும் என்று சொல்லப்படுகிறது

கேள்வி:- பாபாவினுடைய எந்த ஸ்ரீமத் உங்களை சோழியிலிருந்து வைரத்தைப் போலாக்கி விடுகிறது?

பதில்:- குழந்தைகளே! குடும்ப விவகாரங்களில் இருந்து கொண்டே தாமரை மலருக்குச் சமமாக இருங்கள் என்பது பாபாவின் ஸ்ரீமத் ஆகும். எப்படி தாமரையில் சேறு மற்றும் தண்ணீர் ஒட்டுவதில்லையோ, அதுபோல் விகார உலகத்தில் இருந்து கொண்டே விகாரத்தை தொடக்கூடாது. இது உங்களுடைய கடைசி பிறவியாகும், விகாரமற்ற உலகத்திற்குச் செல்ல வேண்டும் ஆகையினால் தூய்மையாக ஆகுங்கள். இந்த ஒரு ஸ்ரீமத்தின் மூலம் நீங்கள் சோழியிலிருந்து வைரத்தைப் போன்று ஆகி விடுவீர்கள். சொர்க்கத்திற்கு எஜமானர்களாக ஆகி விடுவீர்கள்.

பாட்டு:- எனக்கு உதவி செய்பவரே.....

ஓம் சாந்தி. பகவான் ஒருவரே, அவர் தான் பகவதியை படைத்தார் என்பதை பாபா புரிய வைத்திருக்கிறார். உண்மையில் பகவானுடைய மகாவாக்கியமாகும். எப்படி வக்கீலுடைய கூற்று டாக்டருடைய கூற்று... என்று இருக்கிறதோ அதுபோல் இது பகவானுடைய மகாவாக்கியமாகும். பகவான் கூறுகின்றார், நான் உங்களை சொர்க்கத்திற்கு எஜமானர்களாக இராஜாவுக்கெல்லாம் இராஜாவாக மாற்றுவேன். இது தான் பாடலாகும். ஆனால் கீதையின் பகவான் யாராக இருந்தார் என்பதை மனிதர்கள் மறந்து விட்டார்கள். கிருஷ்ணர் சொர்க்கத்தின் நம்பர் ஒன் இளவரசராக இருந்தார். இந்தளவிற்கு உயர்ந்த பலனை யார் அடையச் செய்தது. உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்த பலன் என்பது இராதா கிருஷ்ணன் அல்லது இலக்ஷ்மி நாராயணனுடையதாகும். இந்த விஷயத்தை யாரும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. இராதா கிருஷ்ணன் சுயம்வரத்திற்கு பிறகு இலக்ஷ்மி நாராயணனாக ஆகிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த உயர்ந்த பதவியை யார் கொடுத்தது? கிருஷ்ணர் யாராக இருந்தார், நாராயணன் யாராக இருந்தார்? இந்த விஷயங்களை நீங்கள் தான் தெரிந்துள்ளீர்கள். கிருஷ்ணரை நிறைய அன்பு பாராட்டுகிறார்கள், ஜெயந்தியும் கொண்டாடுகிறார்கள் பிறகு யாருடன் கிருஷ்ணருக்கு சுயம்வரம் நடந்ததோ அவருக்கும் மகிமை இருக்கும். இராதா-கிருஷ்ணரை ஒன்றாகத் தான் காட்டுகிறார்கள். அவர்களை அப்படி உருவாக்கியது யார்? ஒரு நிராகாரமானவரைத் தான் படைப்பவர் என்று சொல்லப்படுகிறது. பௌத்தத்தில் (சரீரத்தில்) இருப்பவரை ஒருபோதும் படைப்பவர் என்று ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள். நிராகார இறை தந்தை என்று கூறுகிறார்கள். இலக்ஷ்மி-நாராயணன் சத்யுக ஆரம்பத்தில் இருந்தார்கள். இப்போது கலியுகமாகும். இங்கே மனிதர்கள் துக்கமுடையவர்களாக, எதுவும் இல்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். இராஜா, இராணி யாரும் இல்லை. சொர்க்கத்திற்கு நிறைய மகிமை இருக்கிறது. யாராவது இறந்து விட்டால் இன்னார் சொர்க்கவாசியாகி விட்டார் என்று சொல்கிறார்கள். சொர்க்கம் நினைவிற்கு வருகிறது என்றால் கண்டிப்பாக சொர்க்கம் ஏதோ நல்ல பொருளாக இருந்திருக்கிறது. நரகத்தில் யார் இறக்கிறார்களோ, அவர்கள் நரகத்தில் தான் மறுபிறவி எடுக்க வேண்டியிருக்கும். எப்படி கர்மமோ அதன்படி இங்கே பிறவி எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. பகவான் நிராகார ஞானக்கடல் ஆவார், அவரைத் தான் அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். அவருடைய நினைவு கோயில் கூட சிவனுடையது ஆகும். பிரம்மா விஷ்ணு சங்கருடைய சித்திரத்தை காட்டினீர்கள் என்றால், இவர் பிரம்மா, இவர் விஷ்ணு என்று சொல்வார்கள். பகவான் பிரம்மா அல்லது பகவான் விஷ்ணு என்று சொல்ல மாட்டார்கள். ஒரு நிராகாரமானவரைத் தான் பகவான் என்று சொல்வார்கள். அது சிவனே ஆவார்.

நாம் மீண்டும் இலக்ஷ்மி - நாராயணன், பகவான் பகவதியாக மாறிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை இப்போது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் தெரிந்துள்ளீர்கள். யார் மூலமாக? பகவானின் மூலம். பாபா படைப்பவர் ஆவார், அவர் சொர்க்கத்தை படைப்பவர் ஆவார். கண்டிப்பாக அவர் பலனை கொடுத்திருக்கிறார். அதன்மூலம் இவர்கள் சொர்க்கத்திற்கு எஜமானர்களாக ஆகியுள்ளார்கள். சித்திரம் குழந்தைகளாகிய உங்களிடம் இருக்கிறது. இலக்ஷ்மி-நாராயணன் சத்யுகத்திற்கு எஜமானர்களாக இருந்தார்கள் என்பதையும் மனிதர்கள் புரிந்து கொள்கிறார்கள். இலக்ஷ்மி-நாராயணன் சிறுவயதில் ராதா-கிருஷ்ணராக இருந்தார்கள் என்பதை மட்டும் மறந்து விட்டார்கள். சத்யுகத்தில் மகாராஜா மகாராணி இருந்தனர் எனும்போது கண்டிப்பாக அவர்களுடைய சிறுவயது பருவமும் இருக்கும். அவர்களுடைய இந்த பலனை கண்டிப்பாக சொர்க்கத்தை படைப்பவர் தான் உருவாக்கியிருப்பார்.

அவர் எப்போது வந்தார் என்பது யாருக்கும் தெரியாது. சிவ லிங்கம் இருக்கிறது. இவர்கள் சிவனுடைய பெரிய உருவம் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். உண்மையில் இவ்வளவு பெரியவர் ஒன்றும் கிடையாது. அவர் நட்சத்திரம் போன்று இருக்கிறார், அவருடைய சித்திரத்தை யாரும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. பூஜைக்காக மட்டும் பெரிய சித்திரம் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த தேவி-தேவதா தர்மத்தை யார் ஸ்தாபனை செய்தது? பெயர் வேண்டும். கிறிஸ்துவர்கள், பௌத்தர் போன்ற அனைவருக்கும் நம்முடைய தர்மத்தை இன்னார் ஸ்தாபனை செய்தார் என்பது தெரியும். அவர்களுடைய தர்ம சாஸ்திரம் இதுவாகும். முதல்-முதலில் முக்கியமான விஷயம் இதுவாகும் ஆகையினால் தான் பாபா சித்திரத்தை செய்ய வைக்கின்றார். புரிய வைப்பதற்காகத்தான் உருவாக்க வைக்கின்றார். முன்பெல்லாம் சித்திரங்களில் எழுத்து இருந்ததா என்ன? சொர்க்கத்தின் படைப்பாளர் பரமபிதா பரமாத்மா என்பது புரிய வைக்கப்பட்டது. சொர்க்கத்தில் எப்போதும் சுகமாகும். இவ்வளவு மனிதர்கள் அனைவரும் அங்கே இருப்பார்களா என்ன? மரம் முதலில் சிறியதாக இருக்கிறது பிறகு வளர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. சொர்க்கத்தில் மிக குறைவானவர்களே இருப்பார்கள். நரகத்தில் நிறைய பேர் இருக்கிறார்கள். சொர்க்கத்தில் தேவி-தேவதைகளின் இராஜ்யம் மட்டுமே இருந்தது. இதை வேறு யாரும் தெரிந்திருக்கவில்லை. இந்த சிருஷ்டி சக்கரம் எப்படி சுற்றுகிறது என்று கேட்க வேண்டும். சரியாக 5 ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இங்கே இலஷ்மி-நாராயணனுடைய இராஜ்யம் இருந்தது, அதை சொர்க்கம் என்று சொல்லப்பட்டது. அது கடந்து விட்டது. எது புதிய உலகமாக இருந்ததோ அது பழையதாக நரகமாக ஆகிவிட்டது. நல்லது பிறகு என்ன நடக்கும். பிறகு சொர்க்கம் வரும். பக்தர்கள் சொர்க்கத்தையோ அல்லது முக்திதாமத்தையோ நினைவு செய்கிறார்கள். ஏன் நினைவு செய்கிறார்கள்? ஏனென்றால் இங்கே துக்கமுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். சொர்க்கத்தில் எப்போதும் சுகம் இருக்கிறது. பாபா குழந்தைகளை படைத்து விட்டு துக்கமுடையவர்களாகவா ஆக்குவார். இது நடக்கவே முடியாது. சத்யுகத்திலிருந்து திரேதா, துவாபர, கலியுகமாக ஆகத்தான் வேண்டும் என்பதை நீங்கள் தெரிந்துள்ளீர்கள். சத்யுகத்தின் கடைசி, திரேதாவின் ஆரம்பத்தின் சங்கமத்தை நன்மைபயக்கக் கூடியது என்று சொல்ல முடியாது ஏனென்றால் சத்யுகத்தில் யார் 16 கலைகள் முழுமையானவர்களாக இருக்கிறார்களோ, அதே தேவி-தேவதைகள் பிறகு 14 கலையுடையவர்களாக ஆகிவிடுகிறார்கள். எனவே அது நன்மைபயக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது என்ன. பிறகு திரேதாவின் கடைசி, துவாபர யுகத்தின் ஆரம்பத்தின் சங்கமம் ஏற்படுகிறது ஆனால் அதிலும் கூட கலைகள் மேலும் குறைகின்றன. சதோபிரதானத் திலிருந்து சதோ, ரஜோ, தமோவில் விழுகிறார்கள். தமோபிரதானமாக ஆகத்தான் வேண்டும். எனவே இந்த சமயத்தில் முழு உலகமும் துக்கமுடையதாக இருக்கிறது. இதை அனாதைகளின் உலகம் என்று சொல்லப்படுகிறது. தந்தை யாரும் கிடையாது. வீட்டில் தாய்-தந்தையர் இல்லை என்றால் அனைவரும் தங்களுக்குள் சண்டையிட்டுக் கொள்ள ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். எனவே நீங்கள் யாருமற்றவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அது எல்லைக்குப்பட்ட விஷயமாகும். இப்போது இது எல்லையற்ற விஷயமாகும். முழு உலகத்திற்கும் தாய் தந்தையர் யாரும் இல்லை. மனிதர்கள் மனிதர்களோடு சண்டையிடுகிறார்கள். விலங்குகளும் சண்டையிடுகின்றன. தாய் தந்தை யாரும் இல்லை. தந்தை படைப்பவர் பாபா ஆவார். அவர் வந்த பிறகு தான் குழந்தைகள் அனைவரும் தந்தையுடையவர்களாக ஆகி விடுகிறார்கள். பாபா குழந்தைகளை சாந்திதாமம் பிறகு சுகதாமத்திற்கும் அழைத்துச் செல்கிறார்கள். முதலில் சதோபிரதானம் பிறகு சதோ, ரஜோ, தமோவாகும். ஒவ்வொரு பொருளும் அப்படித்தான் இருக்கிறது. சிறிய குழந்தைகள் கூட சதோபிரதானமாக இருக்கின்றனர் ஆகையினால் தான் பிரியமானவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதே குழந்தைகள் ஒருவேளை படிப்பினைகள் (அறிவுரை) கிடைக்கவில்லை என்றால் தாய் தந்தையரை துன்புறுத்த ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். துன்புறுகிறார்கள் அல்லவா? சண்டையிடுகிறார்கள், நோய்வாய்ப்படுகிறார்கள். யாருக்காவது நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்றால் அதற்காகக் கூட துக்கம் ஏற்படுகிறது அல்லவா? சத்யுகத்தில் எந்த துக்கமும் இருப்பதில்லை. அது சுகதாமம் ஆகும். பாபா குழந்தைகளுக்காக சொர்க்கத்தை படைக்கின்றார், அங்கே எப்போதும் சுகம் ஆகும்.

இந்த எல்லையற்ற உலகம் புதியதாக இருந்தது, இப்போது பழையதாக இருக்கிறது என்பதை நீங்கள் தெரிந்துள்ளீர்கள். பழைய தில்லி மற்றும் புதியது என்று இருக்கிறது அல்லவா? பழையது தனி, புதியது தனியாக இருக்கிறது. புதிய தில்லி பார்ப்பதற்கு எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறது அல்லவா! பழையதை யாராவது அழித்து விடுவார்கள் என்பது கிடையாது, பிறகு எங்கே வசிப்பார்கள்? இங்கே புதியது-பழையது இரண்டும் இருக்கிறது பிறகு இந்த பழையதை மாற்றப்பட்டு புதியது உருவாகும், அதைத் தான் சொர்க்கம்

என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த சமயத்தில் சுகுடாக இருக்கிறது. சத்யுகத்தில் இலஷ்மி-நாராயணனுடைய இராஜ்யம் இருந்தது. தில்லி பரிஸ்தானமாக (தேவதைகள் வாழும் இடம்) இருந்தது, சொர்க்கமாக இருந்தது. இப்போது நரகமாக இருக்கிறது. பாபா அவரே சொர்க்கத்தின் எஜமானராக ஆவதில்லை, குழந்தைகளைத் தான் எஜமானர்களாக மாற்றுகின்றார். பாபா நம்மை மீண்டும் சொர்க்கத்திற்கு எஜமானர்களாக மாற்றிக்கொண்டிருக்கின்றார் என்று நீங்கள் கூறுகின்றீர்கள். இவ்வளவு பேர்கள் அனைவரும் நிச்சயபுத்தியுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்றால் இவர்களைப் பார்த்து மற்றவர்களும் நிச்சயபுத்தியுடையவர்களாக ஆக வேண்டும். யாராவது லண்டனை பார்த்து விட்டு வந்தார்கள் பிறகு வர்ணனை செய்கிறார்கள் என்றால் நாங்கள் பார்த்தால் தான் நம்புவோம் என்றா சொல்வார்கள். இங்கே இவ்வளவு குழந்தைகள் அனைவரும் எங்களுக்கு பகவான் படிப்பிக்கின்றார் என்று சொல்கிறார்கள் என்றால் பொய் சொல்ல முடியாது அல்லவா? ஆனால் பாக்கியத்தில் இல்லை என்றால் புத்தியில் நிற்காது.

இதில் எதையும் துறந்து விடக்கூடாது என்று பாபா கூறுகின்றார். இது கடைசி பிறவியாகும். குடும்ப விவகாரங்களில் இருந்து கொண்டே தாமரை மலருக்குச் சமமாக தூய்மையாக இருக்க வேண்டும். இது மரணலோகமாகும், அது அமரலோகமாகும். சம்பூரண நிர்விகார உலகம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அங்கே விகாரம் இருப்பதில்லை. என்றால் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் அல்லவா? உண்மையில் தேவதைகளின் மகிமை பாடுகிறார்கள், சம்பூரணமானவர்கள் நிறைந்தவர்கள்..... அது இருந்ததே நிர்விகார உலகமாகும். நல்லது, குழந்தைகள் பிறந்திருப்பார்கள் அல்லவா! கண்டிப்பாக ஏதாவது யுக்தி இருக்கும்? விகாரத்தின் மூலம் இருக்கவில்லை. அங்கே இந்த விஷம் இருப்பதில்லை. இங்கே முழுமையான விகாரிகள், அங்கே சம்பூரண தூய்மையாகும். இராஜா, இராணி எப்படியோ அப்படி பிரஜைகள். இதில் உங்களுக்கு ஏன் சந்தேகம் வருகிறது? அங்கே என்ன பழக்க வழக்கம் இருக்கும் அதன்படி குழந்தைகள் பிறப்பார்கள். அங்கே விகாரம் இருப்பதில்லை. இது மரணலோகத்தின் இயல்பாகும். அங்கே யாரும் துக்கம் கொடுப்பதில்லை. மிருகங்கள் கூட ஒன்று மற்றொன்றிற்கு துக்கம் கொடுப்பதில்லை. அவைகளும் அப்படித்தான் பிறக்கும். இப்போது உங்களுக்கு என்ன வேண்டும்? அமைதி வேண்டும் என்றால் தங்களை ஆத்மா என்று புரிந்து பாபாவை நினைவு செய்தீர்கள் என்றால் என்னிடம் வந்து சேர்வீர்கள். யார் சொர்க்கத்திற்கு வரக்கூடியவர்களாக இருப்பார்களோ அவர்கள் நாங்கள் கண்டிப்பாக ஞானத்தை எடுத்துக் கொள்வோம், கண்டிப்பாக சுகத்தை அடைவோம் என்று சொல்வார்கள். பாபாவிடமிருந்து சொர்க்கத்தின் ஆஸ்தியை அடைய வேண்டும். நாம் எல்லையற்ற தந்தையிடமிருந்து எல்லையற்ற ஆஸ்தியை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை நீங்கள் தெரிந்துள்ளீர்கள். பாபாவின் ஸ்ரீமத்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். போகப்போக பிறகு எங்கேயாவது தலைகீழான புயல் எதுவும் வருகிறது என்றால் நிச்சயம் உடைந்து விடுகிறது. மாயையிடம் தோல்வி அடைந்து விடுகிறார்கள். கல்பத்திற்கு முன் கூட இப்படி ஆஸ்தி எடுத்து-எடுத்து தோல்வி அடைந்திருந்தார்கள் என்று பாபா கூறுகின்றார். விகாரத்தில் மாட்டிக் கொண்டார்கள். நல்ல சேர்க்கை உயர்த்தும் கெட்ட சுகவாசம் அழித்துவிடும் என்றும் பாடப்பட்டுள்ளது. இது சத்தியமான சேர்க்கையாகும். அவருடைய ஸ்ரீமத்படி நடப்பதின் மூலம் நாம் புதிய உலகத்திற்கு வந்து விடுவோம். நம்பிக்கையில் சந்தேகம் வந்து விடுகிறது என்றால் ஆஸ்தி கிடைக்க முடியாது. இப்படி நிறைய பேருக்கு நம்பிக்கை ஏற்பட்டு பிறகு சந்தேக புத்தி யுடையவர்களாக ஆகி விடுகிறார்கள். நீங்கள் தாய்-தந்தை என்று சொல்கிறீர்கள் பிறகு அவர்களை விட்டு விடுகிறீர்கள், இதுவும் நாடகத்தில் பதிவாகியிருக்கிறது. சிவபாபாவினுடையவர்களாக ஆகி பிறகு அப்படிப்பட்ட தந்தையை விட்டு விடுகிறீர்கள். நீங்கள் ஈஸ்வரனுடையவர்களாக ஆக வேண்டுமா அல்லது இராவணனுடையவர்களாகவா? சண்டையல்லவா. சிலர் மாயையின் மீது வெற்றி அடைந்து பாபாவிடமிருந்து ஆஸ்தியை கண்டிப்பாக அடைய வேண்டும் என்று புரிந்து கொள்கிறார்கள். ஸ்ரீமத்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்த குழந்தைகள் அனைவரும் நாங்கள் குடும்ப விவகாரங்களில் இருந்து கொண்டே தூய்மையாக இருக்க வேண்டும் என்று சத்தியம் செய்தவர்களின் ஆல்பம் கூட உங்களிடம் இருக்கிறது. தாமரை மலரில் தண்ணீர் ஓட்டுவதில்லை. நீங்கள் விகார உலகத்தில் இருந்து கொண்டே விகாரத்தில் செல்லக் கூடாது. இது உங்களுடைய கடைசி பிறவியாகும். தங்களை நிர்விகாரிகளாகிக் கொள்வதின் மூலம் நீங்கள் நிர்விகார உலகத்திற்குச் சென்று விடுவீர்கள். தூய்மையாக ஆவது மிகவும் நல்லதாகும். என் மூலம் தூய்மையாக ஆனீர்கள் என்றால் தூய்மையான உலகத்திற்கு எஜமானர்களாக ஆவீர்கள் என்று பாபா கூறுகின்றார். தூய்மையற்ற உலகம் இப்போது அழிய வேண்டும். எவ்வளவு சகஜமாக புரிய வைக்கின்றார் - பிரம்மாவின் மூலம் சொர்க்கத்தின் ஸ்தாபனை. அது இப்போது நடந்து கொண்டிருக்கிறது. மற்றவர்கள் அனைவரும்

கணக்கு வழக்குகளை முடித்துக் கொண்டு முக்தி தாமத்திற்குச் சென்று விடுவார்கள். சத்யுகத்தில் உங்களுக்கு உண்மையான சுகம் கிடைக்கிறது. வைகுண்டம் என்ற பெயர் புகழ்பெற்றதாகும். உண்மையில் இலஷ்மி-நாராயணனுடைய இராஜ்யம் இருந்தது. மனிதர்களுக்கு எதுவுமே தெரியவில்லை. சன்னியாசிகள் தாங்கள் நிர்விகாரிகளாக ஆகின்றார்கள் என்றால் விகாரிகள் அவர்களுக்கு பூஜை செய்கிறார்கள். விகார ஆத்மாவாக ஆகிறார்கள், பரமாத்மாவாக அல்ல. நாம் நிர்விகாரிகளாக ஆகி பரமாத்மாவாக ஆகி விடுகிறோம் என்று அவர்கள் புரிந்து கொள்கிறார்கள். என்றாலும் கூட இரண்டு பொருட்கள் (சொற்கள்) இருக்கிறது அல்லவா? ஆத்மா மற்றும் பரமாத்மா. விகாரிகளை பரமாத்மா என்று சொல்லப்படுவதில்லை. நாம் நிர்விகாரியாக ஆகி பரமாத்மாவாக ஆகி விடுவோம் என்று அவர்கள் புரிந்து கொள்கிறார்கள். அப்படி ஆக முடியாது என்று பாபா கூறுகின்றார். யாரும் சந்திக்க முடியாது. நான் வந்து அனைவரையும் திரும்ப அழைத்துச் செல்வேன். மகாபாரத சண்டையின் அடையாளம் கூட இருக்கிறது. குழந்தைகளுக்கு இராஜயோகம் கற்றுக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். மகாபாரத சண்டை இருக்கிறது என்றால் கண்டிப்பாக பகவானும் இருக்க வேண்டும், அவர் அனைத்து சச்சரவுகளையும் நீக்குவார், அனைவருடைய சண்டையையும் முடித்து விடுவார். பாபா தான் சர்வசக்திவான் அல்லவா? நீங்கள் என்னுடைய ஸ்ரீமத்படி நடந்தீர்கள் என்றால் நான் உங்களை சொர்க்கத்திற்கு எஜமானர்களாக மாற்றுவேன் என்று கூறுகின்றார். கல்பம் கல்பமாக நீங்கள் என்னுடைய ஸ்ரீமத்தின் மூலம் அப்படி உயர்ந்தவர்களாக ஆகின்றீர்கள். அரைகல்பத்திற்கு பிறகு என்னுடைய வழி முடிந்து அசுரவழி ஆரம்பிக்கிறது என்றால் நீங்கள் எதுவுமற்றவர்களாக சோழியைப்போல் ஆகி விடுகின்றீர்கள். இப்போது உங்களை சோழியிலிருந்து வைரம்போன்று மாற்றுகின்றேன், எனவே ஸ்ரீமத்படி நடக்க வேண்டும் அல்லவா. பாபா எவ்வளவு சகஜமாக புரிய வைக்கின்றார். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமான பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகளும் காலை வணக்கமும். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:-

- 1) எந்தவொரு புயலின் காரணமாகவும் நிச்சயத்தில் குறைவு வரக்கூடாது - அதற்காக சங்கதோஷத்திலிருந்து தங்களை பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டும். முழுமையாக ஸ்ரீமத்படி நடக்க வேண்டும்.
- 2) இந்த கடைசி பிறவியில் ஸ்ரீமத்படி கண்டிப்பாக நிர்விகாரிகளாக ஆக வேண்டும். விகார உலகத்தில் இருந்து கொண்டே விகாரத்தை தொடக்கூடாது, இதில் பாதுகாப்பாக இருக்க வேண்டும்.

வரதானம்:- பழைய கணக்கு-வழக்குகளை முடித்து சம்பூரண தன்மையின் இறுதி விழாவை கொண்டாடக் கூடிய பந்தனங்களிலிருந்து விடுபட்டவர் ஆகுக !

எப்போது இந்த மாற்றானுடைய தேசத்தில் அனைத்து ஆத்மாக்களும் பந்தனங்களில் கட்டுண்டவர்களாக ஆகி விடுகிறார்களோ, அப்போது பாபா வந்து சுய ரூபம் மற்றும் சுய தேசத்தின் நினைவை கொடுத்து பந்தனங்களிலிருந்து விடுபட்டவர்களாக்கி சுய தேசத்திற்கு அழைத்துச் செல்கின்றார் மற்றும் சுய இராஜ்ய அதிகாரியாக மாற்றுகின்றார். எனவே தங்களுடைய சுய தேசத்திற்கு செல்வதற்காக அனைத்து கணக்கு-வழக்குகளின் முடிவின் இறுதி விழாவை கொண்டாடுங்கள். இப்போது இந்த விழாவை கொண்டாடினீர்கள் என்றால் தான் கடைசியில் சம்பூரண தன்மையின் விழாவை கொண்டாட முடியும். நீண்டகாலம் பந்தனத்திலிருந்து விடுபட்டவர்கள் தான் நீண்டகாலம் ஜீவன் முக்தி பதவியை அடைகிறார்கள்.

கலோகன்:- தங்களுடைய ஊக்கம்-உற்சாகத்தின் சகயோகம் மற்றும் இனிமையான பேச்சின் மூலம் பலவினமானவர்களை சக்திமிக்கவர்களாக மாற்றி விடுவது தான் சுபசிந்தனையாளர் ஆவதாகும்.